

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobců **a) Mgr. B. N., b) Ing. A. N.**, proti žalovanému Krajskému úřadu Olomouckého kraje, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2012, č.j. KUOK/3382/2012, ve věci umístění a povolení stavby,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2012, č.j. KUOK/3382/2012, jímž bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Jeseník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 2. 2011, č. j. MJ/45485/2010/21/OSMI/Mz, o umístění a povolení stavby rodinného domu, přípojky vody, kanalizace, NN, zpevněné plochy, účelové komunikace Ostružná na pozemku parc. č. 837, 841/1, 842/2, 995, 842/7 v k. ú. Ostružná. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo změněno tak, že ve výroku rozhodnutí na straně 4

v části stavebního povolení – stanovení podmínek pro provedení stavby, byly podmínky č. 10 až 12 ze stanoviska MěÚ Jeseník, odboru životního prostředí vydaného dne 2. 2. 2009 č. j. : MJ/01256/2009/02OŽP/Tu, vyňaty a současně vloženy do výroku rozhodnutí na stranu 3 do části rozhodnutí o umístění stavby – stanovení podmínek pro umístění stavby za poslední podmínku č. 10, současně byla nově vložená podmínka č. 10 označena jako 10a. V ostatních částech bylo předmětné rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalobci namítají, že

1) již ve správním řízení řádně namítali, že umístěním stavby dojde k nepřijatelnému zatížení území, vážné nevratné újme se vznikem velkých škod na majetku, tj. na hodnotě a tržní ceně pozemků a staveb žalobců, k čemuž doložili odborný posudek „Botanický a herpetologický průzkum u obce Ostružná v CHKO Jeseníky“. Tímto se však žalovaný ani správní orgán I. stupně nezabývali, nepostupovali podle ustanovení § 89 odst. 5 stavebního zákona, když podle žalobců se měli pokusit o námitce dosáhnout dohody mezi účastníky, případně si o ní učinit vlastní úsudek, čímž se správní orgány dopustily nezákonného úředního postupu;

2) odůvodnění závazného stanoviska Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky ze dne 22. 11. 2010, č. j. 2391/JS/2010, je nepřesvědčivé, nedostatečné, nezákonné, je nepřezkoumatelné. Nikdy nebylo zpracováno odborné posouzení vlivu stavby na krajinný ráz ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., když obsahem stanoviska je pouhé ničím nepodložené konstatování, že údajně „nebude ohrožen stávající krajinný ráz“;

3) rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž mj. bylo povoleno umístění předmětné účelové komunikace, je nezákonné, neboť je v přímém rozporu se závaznými stavebními předpisy, a to s ustanovením § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., což žalobci namítali již ve správním řízení a v podaném odvolání. Žalovaný se však touto námitkou žalobců vůbec nezabýval. Žalobci namítají, že k předmětné stavbě rodinného domu nevede zpevněná pozemní komunikace široká nejméně 2,5 m a končící nejdéle 50 m od stavby, jak vyžadují závazné právní předpisy, ale podle vydaného povolení má být komunikace realizována jen „vyjetými kolejiemi v terénu“, a navíc dle závazného stanoviska Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky ze dne 22. 11. 2010 má být pouze dočasnou stavbou, což je v rozporu se zákonným požadavkem na zpevněnou pozemní komunikaci, a proto podle jejich názoru nelze stavbu vůbec povolit. Rozhodnutí navíc obsahuje rozporné, nesplnitelné a navzájem se vylučující podmínky pro stavbu účelové komunikace.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné, přičemž jeho vyjádření k žalobě je obsahově totožné s odůvodněním jeho rozhodnutí.

Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 2. 9. 2010 požádal stavebník Ing. F. S. o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a o vydání stavebního povolení na stavbu rodinného domu, přípojky vody, kanalizace, NN, zpevněné plochy, účelové komunikace Ostružná na pozemku parc. č. 837, 841/1, 842/2, 995, 842/7 v k. ú. Ostružná. Správní orgán I. stupně spojil územní a stavební řízení a na den 22. 10. 2010 nařídil veřejné ústní jednání. Žalobci byli účastníky řízení na základě ustanovení § 85 odst. 2, resp. § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona a uplatnili návrhy a námítky, které se shodují s žalobními body. Správní orgán I. stupně vydal dne 1. 2. 2011 výše uvedené rozhodnutí, kterým rozhodl o umístění předmětné stavby a současně o vydání stavebního povolení. Žalobci podali proti rozhodnutí

správního orgánu I. stupně dne 21. 2. 2011 odvolání s odůvodněním obsahově totožným s žalobními námitkami. Žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno výše. K námitkám žalobců uvedl následující: co se týče nesouhlasu žalobců se závaznými stanovisky správního orgánu I. stupně, odbor životního prostředí, ze dne 2. 2. 2009, č.j. MJ/01256/2009/02/OŽP/Tu, a ze dne 29. 11. 2010, č. j. MJ/55978/2010/02/OŽP/Tu, týkající se vyjádření orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, a se závazným stanoviskem Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky ze dne 24. 2. 2010 a dále ze dne 22. 11. 2010, tato napadená stanoviska byla žalovaným předložena k posouzení nadřízeným orgánům, které jsou věcně příslušné posoudit jejich správnost a soulad se zákony. Tyto nadřízené orgány potvrdily napadená závazná stanoviska s tím, že odbor životního prostředí a zemědělství žalovaného upozornil na skutečnost, že souhlas s odnětím pozemků ze zemědělského půdního fondu pro výstavbu rodinného domu, zpevněných ploch a zeleně ze dne 2. 2. 2009 nebyl zapracován do části rozhodnutí, kterou se stavba umísťuje, a tímto postupem se podmínky nestaly závaznými. Vzhledem k této skutečnosti bylo napadené rozhodnutí žalovaným změněno, jak uvedeno výše. Ministerstvo životního prostředí, které bylo příslušné k přezkoumání závazných stanovisek Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky, ve svém vyjádření mj. uvedlo, že krajinný ráz se připuštěním vyštěrkováním kolejí změnil minimálně, ne-li vůbec, což je naprosto zjevné, a není to třeba nikterak blíže dokazovat. Žádný dokument hodnotící krajinný ráz nemusí být zpracován. Ostatně Správa CHKO je i odbornou organizací ochrany přírody. V úvahu nepřipadá ani negativní změna přírodní, historické a ani kulturní charakteristiky krajiny či narušení jiných hodnot krajinného rázu. Žalovaný ve svém rozhodnutí k námitce žalobců týkající se závěrů „Botanického a herpetologického průzkumu“ o vhodnosti či nevhodnosti jakékoli výstavby uvedl, že jednak bylo závazné stanovisko Správy CHKO Jeseníky potvrzeno Ministerstvem životního prostředí, a že závěry předloženého průzkumu jsou soukromými názory jejich zpracovatelů, orgán ochrany přírody k nim není povinen přihlížet. K vymezení účelové komunikace a řešení dopravního napojení rodinného domu žalovaný uvedl, že bylo Správou Chráněné krajinné oblasti Jeseníky vydáno závazné stanovisko dne 24. 2. 2010 a dále navazující stanovisko dne 22. 11. 2010, v němž byla změněna podmínka dočasnosti účelové komunikace. Obě vydaná závazná stanoviska jsou souhlasná. Řešení dopravního napojení rodinného domu je v souladu s územním plánem obce Ostružná. Nová účelová komunikace vymezená na pozemcích parc. č. 842/2, 841/1, 842/7 v k.ú. Ostružná je podle platné územně plánovací dokumentace na pozemcích, které jsou vymezeny v grafické části jako plochy zemědělského půdního fondu. Tyto plochy včetně dalších přilehlých pozemků obhospodařuje stavebník Ing. S., který je rovněž jejich vlastníkem. Na těchto plochách je dle územně plánovací dokumentace podmíněně přípustné umístění účelových komunikací. Podmínky pro jejich umístění mimo jiné vyplývají ze závazných stanovisek dotčených orgánů. Pro napojení této účelové komunikace na komunikaci pozemku parc. č. 921/1 v k. ú. Ostružná vydal obecní úřad Ostružná jako příslušný silniční úřad rozhodnutí o povolení sjezdu ze dne 3. 12. 2010.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“) závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je

závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

Podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

Podle ustanovení § 89 odst. 5 věty první stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012, o námitce, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad rozhodne na základě obecných požadavků na výstavbu, obecných požadavků na využití území, závazných stanovisek dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti.

Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k umístování a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

Soud nemohl přisvědčit námitce č. 1) žalobců, neboť jak vyplývá z průběhu správního řízení, správní orgán I. stupně i žalovaný postupovali v souladu se správním řádem. Rozhodující správní orgán je vázán obsahem závazného stanoviska dotčeného orgánu, které je jedním z podkladů pro rozhodnutí. Proto za situace, kdy příslušné dotčené orgány vydaly k předmětnému záměru souhlasná závazná stanoviska, neuplatní se zde zásada volného hodnocení důkazů a rozhodující orgán je obsahem závazného stanoviska vázán. Nemůže tak posuzovat závěry závazného stanoviska v souvislosti s žalobci předloženým důkazem, a sice odborným posudkem „Botanický a herpetologický průzkum u obce Ostružná v CHKO Jeseníky“. Proto je v souladu se zákonnými ustanoveními, že se správní orgán I. stupně žalobci předloženým Botanickým a herpetologickým průzkumem „nezabýval“, jak uvádí žalobce, a rozhodl o umístění předmětné stavby a o jejím povolení na základě závazných stanovisek dotčených orgánů. Následně žalovaný, vzhledem ke skutečnosti, že žalobci v odvolání závazná stanoviska napadli, postupoval podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, a řádně vyžádal vyjádření od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Z tohoto ustanovení vyplývá, že ani žalovaný není oprávněn sám závazná stanoviska přezkoumat a zabývat se jimi v souvislosti s žalobci předloženým Botanickým a herpetologickým průzkumem. Jak žalovaný stručně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, závěry tohoto průzkumu jsou soukromými názory jejich zpracovatelů, orgán ochrany přírody k nim není povinen přihlížet. Ze stejných důvodů tak není možný ani postup podle ustanovení § 89 odst. 5 stavebního zákona, kterého se dovolávají žalobci, neboť námitky žalobců směřující do otázek řešených závaznými stanovisky dotčených orgánů musí správní orgán rozhodnout v souladu se závaznými stanovisky a nikoli si o nich činit vlastní úsudky či se pokoušet o dohodu mezi účastníky, jak se mylně domnívají žalobci.

K námitce č. 2) žalobců soud uvádí, že závazné stanovisko Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky bylo potvrzeno nadřízeným orgánem, Ministerstvem životního prostředí, proti čemuž žalobci v žalobě ničeho nenamítají, a které se se všemi jejich námitkami proti závaznému stanovisku Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky vypořádalo. Není pravdou ani tvrzení žalobců, že by nebylo zpracováno posouzení vlivu stavby na krajinný ráz podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, neboť jak Správa Chráněné krajinné oblasti Jeseníky, tak zejména Ministerstvo životního prostředí se při přezkumu předmětného závazného stanoviska k této otázce jasně vyjádřilo, jak vyplývá ze správního spisu. Správa Chráněné krajinné oblasti jako orgán ochrany přírody příslušný podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny vydává souhlas s umístováním a povolením stavby za situace, kdy by tyto stavby mohly snížit nebo změnit krajinný ráz. Tuto úvahu je oprávněna jako příslušný odborný orgán si učinit sama. Za situace, kdy dojde k závěru, že předmětnou stavbou krajinný ráz nebude vůbec dotčen, není povinna se tímto dále zabývat. Je pravdou, že vyjádření Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky ke krajinnému rázu bylo v tomto případě strohé, nicméně tento nedostatek napravilo Ministerstvo životního prostředí při přezkumu závazného stanoviska, které se k případnému zásahu stavby do krajinného rázu řádně vyjádřilo. Proti závěrům Ministerstva životního prostředí žalobci v žalobě ničeho nenamítají.

K námitce č. 3) žalobců krajský soud uvádí, že ani tato námitka nebyla shledána důvodnou. Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. se může žalobou domáhat zrušení rozhodnutí pouze ten, kdo tvrdí, že byl v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv. Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně i z rozhodnutí žalovaného, plochy, na nichž má být umístěna účelová komunikace, včetně dalších přilehlých pozemků obhospodařuje stavebník Ing. S., který je zároveň jejich vlastníkem. Z žaloby nevyplývá, jak by mohli být žalobci na svých právech umístěním účelové komunikace na pozemcích stavebníka přímo zkráceni či alespoň dotčeni. Žalobci namítají nesoulad předmětné účelové komunikace se závaznými právními předpisy a rozpornost podmínek stanovených pro její realizaci, k tomuto však nejsou z důvodů výše uvedených aktivně legitimováni, tzn., že pro tyto důvody se žalobci nemohou domáhat zrušení rozhodnutí žalovaného.

Žaloba byla proto ze všech výše uvedených důvodů jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 22. května 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu